

Jan Leończuk

Urodził się 24 czerwca 1950 r. w Łubnikach. Poeta, prozaik, tłumacz. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Debiutował w Kontrastach w 1970 r. Jego utwory drukowała m.in. Poezja, Literatura, Tygodnik Kulturalny. Autor licznych tomów poetyckich: "Żalnik" (1979), "Duszna noc" (1980), "Za horyzontem" (1986), "Żertwa" (1987), "Pieśni z karnawału" (1991), "Zawołaj raz jeszcze ciemnym wierszem" (1991), "Wiersze wybrane" (1996), "W drodze do domu" (1996), "Dotykanie ziemi" (1997), "Coraz bliżej snu" (1998), "Jeszcze jedno śnienie" (1999), "Wiersze" (2000), "Zapomniałem was drzewa moje - wybór wierszy" (2000); arkuszy poetyckich: "Rachunek", "W drodze do Damaszku", "Sen odarty", "Biała sukienka"; utworów prozą, m.in. "Dwa opowiadania" (1987), "Zapiśnik" (1996), "Zapiski sołtysa" (1997). W jego tłumaczeniu ukazały się m.in. wiersze N. Artymowicz, J. Geniusza, Hatifa al-Dżanabiego.

Laureat Nagrody Literackiej im. W. Kazaneckiego w roku 1996.

www.um.bialystok.pl